

Milé sestry, milí bratři, sportovci !

Srdečně Vás zdravím a vítám na 6. ročníku volejbalového turnaje o pohár, který nese mé jméno a který má symbolizovat éru vrcholového volejbalu Sokola Kroměříž ve 20. a 30. letech minulého století.

S touto tehdy moderní sportovní hrou jsem se seznámil na Učitelském ústavu zde v Kroměříži a oddal se jí tělem i duší. Již v roce 1923, ve svých 16 letech, se mně podařilo založit v Sokole v mé rodné Bystřici p. Hostýnem oddíl odbíjené. Byli jsme dokonce tak smělí, že jsme se v roce 1924 přihlásili a zúčastnili prvního Mistrovství ČSR, které uspořádal Čsl. volleybalový a basketbalový svaz v Olomouci. Nebyli jsme tehdy první, ale ani poslední.

V roce 1925 jsem již pilně trénoval a hrál za Sokol Kroměříž. V roce 1926 jsme na 8. Všesokolském sletu zvítězili nejen my muži, ale také naše ženy a dorostenci. Technická a taktická úroveň naší hry pod vedením br. Leopolda Opravila i nadále stoupala. Do roku 1936, kdy nás naše občanská povolání rozehnala po republice, jsme získali 9 titulů Přeborníka ČOS, 3 tituly Přeborníka Svazu slovanského sokolstva a 3 tituly Mistra ČSR. Dosáhli jsme tedy všeho, co bylo v té době dosažitelné. Naši hrou žila celá Kroměříž, kouzlu odbíjené propadali další a koncem 20. let se do soutěží zapojovalo již 8 místních družstev! Kromě Sokola to byl tým YMCA, SK Haná, Orla, Čsl. církve, Učitelského ústavu, Vojenské posádky a výběr Gymnázia.

Náš zájem o volejbal vycházel z vývojové potřeby pohybu, potřeby družít se, kamarádit a v kolektivu se uplatnit. Působili jsme na sebe navzájem zcela spontánně, neměli jsme problémy se životospřávou, nedocházelo mezi námi ke konfliktům. Tato přízná atmosféra vyplývala s morálního stavu tehdejší společnosti a z osobností, které se o nás staraly a vedly k lidskosti. Stávali jsme se nositeli idejí a tradic sokolské kultury. Takto pojatý sport nám nic neodpíral, byl zdrojem zdraví, zábavy a radosti. Stal se plodnou složkou naší přípravy na život a probíhal v souladu s povinnostmi k rodině, k povolání, ke společnosti.

V zasetí vzpomínek vybavují se mi v mysli dva členové naší základní sestavy – Jarek Černý a Vašek Hradec, kteří za své sokolství zaplatili daň nejvyšší – za 2. světové války byli umučeni k koncentračním táboře. Prosím Vás o uctění jejich památky minutou ticha ...

Přeji si, aby se Vám tu líbilo, abyste se v turnaji umístili podle Vašich představ a sil. Mějte se dobře a žijte v duchu sokolských idejí, v duchu mého hesla a odkazu: „Posiluj, zušlechtuj, sjednocuj!“

Váš Jaroslav Kozlík v.r.

Praha, 11. května 2012